

„Jeruzaleme, propast je tvoja u tebi“

DR. SC. TRPIMIR GOLUŽA
PREDSJEDNIK HRVATSKE
LIJEČNIČKE KOMORE

Zašto ugledni liječnici i sveučilišni profesori pristaju trošiti svoj ugled na trivijalne političke smicalice, pri čemu kao da se međusobno natječu tko će izabrati učinkovitiji način istovremenog degradiranja kolega i profesije, odnosno prikupljanja što više političkih bodova preko leđa liječnika?

Drage kolegice i kolege,

vjerojatno ne znate tko je 14. studenoga 2013. uspio nasamariti Vladu Republike Hrvatske i uvjeriti je da liječnicima uskrati ustavna prava te nas učini građanima drugog reda. Tek poneki od nas znaju tko je najzaslužniji što se liječnici više ne trebaju „zamarati“ mukotrpnim kolektivnim pregovaranjem, već će to u naše ime i za naš račun činiti sindikalni predstavnici nezdravstvenog osoblja u zdravstvu. Vjerojatno nas puno više zna tko se silno trudi pronaći način da se izmijenjeni Pravilnik o specijalizacijama ne primjenjuje pa da i dalje bude moguće da kolegica nakon 17 godina kontinuiranog rada u javnom državnom zdravstvenom sustavu bude tom istom sustavu dužna skoro milijun kuna. Uvjeren sam da gotovo svi znamo tko s predumišljajem okuplja novinare i poručuje javnosti da je iza svake druge liječničke titule praznina, nerad, neznanje i nemar.

Neupućeni čitatelj teško bi i pretpostavio da su liječnici glavni protagonisti svih navedenih događaja. Liječnici koji su, spletom određenih životnih okolnosti i osobnih ambicija, bijelu liječničku kutu u potpunosti ili djelomično, privremeno ili trajno zamijenili odjelom i kravatom te si priskrbili moć utjecanja na egzistenciju i statusnu sudbinu nas, svojih kolega. Govorimo o onima koji su, više ili manje neprimjetno, upuzali i uvukli se pod kožu političkim moćnicima kojima vjerno i bezrezervno služe pa i pod cijenu ugrožavanja ne samo interesa već i zajamčenih prava hrvatskih liječnika. Zar je normalno to što se **liječnik - predsjednik Vijeća liječničke komore i zamjenik ministra zdravlja** zalaže da se liječnicima, čija bi prava i interese trebao štiti, uskrate njihova ustavna prava? Zar je zamislivo da **liječnik – sveučilišni profesor, ministar u Vladi RH** kreira „representativne zakone“ kojima liječnike eliminira iz dogovaranja o vlastitim radnim pravima i pretvara nas u ovisnike dobre volje i slobodne procjene sindikalista koji ne dijele našu profesionalnu sudbinu i interese? Zar je prihvatljivo da pod pritiskom predizborne histerije **liječnik - sveučilišni profesor, kandidat za zastupnika u Hrvatskom saboru** organizira konferenciju za novinare na kojoj izvješćuje javnost da pola njegovih diplomiranih studenata zapravo nije

zavrijedilo zvanja za koja ih je i sam pripremao? Živimo u društvu izokrenutih vrijednosti u kojem **liječnik – sveučilišni profesor, ravnatelj kliničke bolnice i kandidat za zastupnika u Hrvatskom saboru** pristaje na besprizorni predizborni politički igrokaz, zasjedanja samozvane Vlade RH pri čemu glumi svojevrsnog ministra zdravlja tzv. kninske vladavine Milana Bandića. Dio smo društva osebujne vladavine prava u kojem **liječnik - sveučilišni profesor, ravnatelj bolnice i liječnik - magistr znanosti, direktor zdravstvene udruge** nastoje, zbog svojih osobnih interesa, pronaći pravni okvir za neprimjenjivanje prava i Pravilnika koji ide u prilog najranjivijoj skupini hrvatskih liječnika.

Zašto ugledni liječnici i sveučilišni profesori pristaju trošiti svoj ugled na trivijalne političke smicalice, pri čemu kao da se međusobno natječu tko će izabrati učinkovitiji način istovremenog degradiranja kolega i profesije, odnosno prikupljanja što više političkih bodova preko leđa liječnika? Zašto su spremni izgubiti ljudsko dostojanstvo i intelektualnu slobodu, zaboraviti na kolegijalnu solidarnost i nestati u labirintu političkih ambicija?

U trenutnoj situaciji, kad dostojanstvo liječničkog staleža i dignitet liječničkog poziva trebamo štiti prvenstveno od „nas samih“, izrazito je važna uloga Hrvatske liječničke komore. Dosljedna i principijelna primjena Kodeksa medicinske etike i deontologije, uz uvažavanje svih utvrđenih procedura i pravila, jedini je legitimni mehanizam naše samoobrane. Nastojanje pojedinih „napadača“ da samoobranu hrvatskog liječništva prikažu reinkarnacijom verbalnog delikta i prijekih sudova, činjenično je neutemeljen pokušaj obmanjivanja hrvatske javnosti i umirenja vlastite savjesti. Kodeks medicinske etike i deontologije jednako vrijedi za sve hrvatske liječnike neovisno o godinama radnog staža, akademskim titulama, hijerarhijskom statusu u zdravstvenom sustavu ili obnašanju određenih državnih dužnosti. Prošlo je vrijeme jednakih i jednakijih, vrijeme u kojem je hrvatsko liječništvo šutke promatralo gaženje prava i dostojanstva hrvatskih liječnika. Ne dopustimo da sami sebi činimo ono što ne bismo dopustili da nam drugi čine!